Proletari din toate țările, uniți-vă!
La lupta pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul VII nr. 103 (455) sîmbătă 24 decemb. 1955 * 4 pag. 15 bani

Trăiască cel de al II-lea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn

Deschiderea celui de-al II-lea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn

Vineri, 23 decembrie, ora 9, în sala Ateneului Republicii Populare Romîne, s-a deschis cel de al doilea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn.

La Congres participă delegați aleși de organizațiile de partid din întreaga țară.

In sală se află, de asemenea, ca invitați, oameni ai muncii, activiști de partid și de stat, oameni ai științei și artei, ziariști romîni și străini.

La lucrările Congresului participă, în calitate de invitați, reprezentanții Partidelor comuniste și muncitorești frățești din U.R.S.S., R. P. Chineză, Franța, Italia, R. P. Ungară, R. P. Polonă, R. Cehoslovacă, R. P. Bulgaria, Spania, Marea Britanie, R. D. Germană, R.P.D. Coreeană, R.F. Germană, R.P. Albania, R.P. Mongolă, Austria, S.U.A., Grecia, Siria, Liban, Belgia, Finlanda, Elveția, Suedia, Argentina, Norvegia, Iran, Triest, Luxemburg, Israel, Danemarca, Canada, Olanda.

Delegații salută cu aplauze prelungite intrarea în sală a tovarășilor **Gheorghe Gheorghiu-Dej, Chivu Stoica, Iosif Chișinevschi, Gheorghe Apostol, Alexandru Moghioroș, Emil Bodnăraș, Miron Constantinescu, Constantin Pîrvulescu, Petre Borilă.**

Intreaga asistență, în picioare, aclamă prelung, manifestîndu-și dragostea și atașamentul pentru Partidul Muncitoresc Romîn, inițiatorul și organizatorul tuturor victoriilor poporului nostru pe drumul construirii socialismului.

Tovarășul Constantin Pîrvulescu rostește cuvîntul de deschidere a Congresului.

In numele Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn, tovarășul Constantin Pîrvulescu salută călduros pe delegații la cel de al doilea Congres al Partidului, precum și pe delegații partidelor comuniste și muncitorești de peste hotare.

In memoria luminoasă a continuatorului nepieritoarei opere a lui Vladimir Ilici Lenin, în memoria marelui prieten al poporului nostru, Iosif Vissarionovici Stalin, participanții la Congres păstrează un moment de reculegere.

Delegații la Congres păstrează de asemenea un moment de reculegere în memoria militanților de seamă, membri ai Comitetului Central al P.M.R. care au încetat din viață în ultimii ani: **tov. Iosif Ranghet**, tov. Lotar Rădăceanu și tov. Mihai Moraru.

După ce subliniază marile succese obținute de oamenii muncii sub conducerea P.M.R. în construirea socialismului în patria noastră, tovarășul Constantin Pîrvulescu declară deschise lucrările celui de al doilea Congres al Partidului.

Congresul trece la alegerea prezidiului. Delegații aprobă în unanimitate următoarea componență a prezidiului:

Gheorghe Gheorghiu-Dej
Chivu Stoica
Iosif Chișinevschi
Gheorghe Apostol
Alexandru Moghioroș
Emil Bodnăraș
Miron Constantinescu
Constantin Pîrvulescu
Petre Borilă
Ștefan Voitec
Nicolae Ceaușescu
Alexandru Drăghici
Dumitru Coliu
Teodor Iordăchescu
Ianoș Fazekaș
Leontin Sălăjan
Constanța Crăciun
Florian Dănălache
Ludovic Csupor
Ion Cosma
Ene Țurcanu

Tovarășul Constantin Pîrvulescu invită la masa prezidiului pe membrii prezidiului Congresului. De asemenea iau loc la masa prezidiului conducători ai delegațiilor Partidelor comuniste și muncitorești, frățești, tovarășii: **Alexei Ilarionovici Kiricenko, Ciu De, Mátyás Rákoși, Dolores Ibarruri.**

Sînt alese apoi în unanimitate Comisia de Validare, Secretariatul și Comisia de Redactare a Congresului:

DIN COMISIA DE VALIDARE FAC PARTE TOVARAȘII:

Mihail Dalea
Constantin Anca
Iosif Bank
Vasile Bene
Vasile Cristache
Dumitru Cristescu
Mihai Mujic
Ileana Răceanu
Dumitru Simulescu

SECRETARIATUL E ALCATUIT DIN TOVARAȘII:

Petre Lupu
Dumitru Berezițchi
Aurel Duma
Vladimir Gheorghiu
Vasile Patilineț

IN COMISIA DE REDACTARE AU FOST ALEȘI TOVARAȘII:

Leonte Răutu
Paul Niculescu-Mizil
Ion Pas
Sorin Toma
Ilie Verdeț

Congresul aprobă apoi, în unanimitate următoarea ordine de zi:

1. Raportul de activitate al C.C. al P.M.R. Raportor tovarășul **Gheorghe Gheorghiu-Dej.**
2. Raportul Comisiei Centrale de Revizie. Raportor tovarășul **Guină Nicolae.**
3. Raportul asupra Directivelor Congresului al II-lea cu privire la cel de al 2-lea plan cincinal de dezvoltare a economiei naționale pe anii 1956—1960. Raportor tovarășul **Chivu Stoica.**
4. Raportul cu privire la modificarea Statutului P.M.R. Raportor tovarășul **Ceaușescu Nicolae.**
5. Alegerea organelor centrale ale partidului.

Se adoptă de asemenea regulamentul de desfășurare a lucrărilor Congresului.

La primul punct al ordinei de zi, tov. C. Pîrvulescu, care prezidează ședința, dă cuvîntul tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej pentru a expune Raportul de activitate al C.C. al P.M.R.

Intreaga asistență, în picioare, aplaudă îndelung.

Mitinguri însuflețite ale oamenilor muncii

Complexul C.F.R. „Grivița Roșie". Intruniți într-un uriaș miting, mii de muncitori ceferiști, tineri și vîrstnici, raportează despre succesele dobîndite în cinstea Congresului partidului. Angajamentele luate au fost depășite: s-au reparat peste plan 12 vagoane în loc de 8, și 3 locomotive în loc de 2. Iar în timp ce în sala Ateneului R.P.R. începeau lucrările Congresului, ceferiștii adăugau cu mîndrie: lucrăm în contul lui februarie 1956!

...Asemeni celor de la Grivița, muncitorii multor fabrici și uzine din București și din alte orașe ale patriei, — s-au adunat în ajunul sau în ziua deschiderii Congresului în mitinguri entuziaste. Ei au făcut bilanțul realizărilor dobîndite în întrecerile socialiste pornite în cinstea Congresului, legîndu-se să lupte din toate puterile pentru înfăptuirea cu cinste a hotărîrilor pe care Congresul le va lua.

De pildă, la uzinele „Tudor Vladimirescu" din Capitală, constructorii de mașini agricole au raportat partidului că și-au îndeplinit planul anual încă de la 21 decembrie, realizînd, peste angajamentul luat, economii de 886.000 lei.

Muncitorii de la oțelăria Siemens Martin a combinatului siderurgic „Gheorghe Gheorghiu-Dej" din Hunedoara au adresat Congresului partidului o telegramă în care dădeau de veste că pînă în ziua de 23 decembrie au dat peste planul anual 4.364 tone oțel.

In telegrama adresată Congresului de către textiliștii de la „Industria Bumbacului A", aceștia raportau îndeplinirea cu 12 zile mai devreme a planului pe 1955 și realizarea peste planul anual a 46.436 m.p. țesături.

La Atelierele C.F.R. „16 Februarie" din Cluj, mii de muncitori, tehnicieni, ingineri și funcționari au participat la mitingul festiv închinat Congresului. Cu acest prilej colectivul atelierelor a predat mecanicului Vasile Mărguță de la Depoul C.F.R. Timiș-Triaj locomotiva nr 142.067, cea de-a 8-a locomotivă căreia i-au făcut reparație capitală.

Minerii de la minele de fier din Ghelari, au raportat partidului că și-au realizat în ziua de 22 decembrie planul de producție pe anul 1955.

Intruniți într-un mare miting, ceferiștii de la Atelierele C.F.R. „Ilie Pintilie" din Iași au raportat îndeplinirea cu 46 de zile înainte de termen a planului de producție pe 1955. Totodată ei au trimis Congresului o telegramă de salut.

Programe artistice închinate Congresului partidului

In cinstea celui de al II-lea Congres al P.M.R., colectivul Teatrului de stat din Galați a prezentat vineri seara, în sala de festivități a clubului metalurgiștilor din localitate, un recital cu fragmente din lucrări dramatice oglindind lupta partidului. S-au prezentat fragmente din piesele „Pentru fericirea poporului" *de A. Baranga și N. Moraru,* „Cumpăna" *de Lucia Demetrius și* „Intr-o noapte de vară" *de A. Baranga.*

La Clubul Universității „C. I. Parhon" din b-dul Schitu Măgureanu a avut loc vineri după-amiază un spectacol intitulat „Pagini de luptă din istoria partidului" *organizat în cinstea celui de al II-lea Congres al partidului.*

A fost prezentat un program artistic care a cuprins recitări, cîntece inspirate din lupta revoluționară a partidului, dansuri și un tablou din piesa „Pentru fericirea poporului" *de A. Baranga și N. Moraru.*

La spectacol și-au dat concursul studenții facultății de filozofie și studenții străini de la Universitatea „C. I. Parhon".

In cinstea Congresului Partidului

O filatură uriaşă

La marginea oraşului Fălticeni, pe o suprafaţă de peste 100.000 m.p., au răsărit ca din pămînt zidurile unei construcţii uriaşe. Aici va fi o nouă filatură: cea mai mare şi mai modernă filatură de in şi cînepă din ţara noastră! Maşinile de pieptănat, laminoarele, ringurile şi celelalte utilaje cu care va fi înzestrată filatura aceasta sînt produsele cele mai perfecţionate ale tehnicii sovietice. Incăperile vor fi prevăzute cu instalaţii de aer condiţionat şi lumină fluorescentă. In jurul fabricii se va înălţa un adevărat orăşel: 78 de locuinţe pentru muncitorii familişti, blocuri cu 400 de apartamente pentru tineret, creşă, grădiniţă de copii, dispensar, terenuri de sport şi altele.

Congresul partidului le-a dat muncitorilor care lucrează aici un avînt deosebit în muncă. Ei au ridicat, pînă la roşu, toate corpurile de clădire, printre care: hala industrială, magaziile de materii prime şi produse finite, centrala termică. Centrala aceasta, înzestrată cu grupuri electrogene totalizînd peste 3.000 de k.w. va alimenta cu curent electric şi o parte din oraşul Fălticeni. Prin munca lor chibzuită şi prin aplicarea unor inovaţii, fierarul comunist Iosif Haidu, zidarul Ion Vlădescu, brigada de dulgheri a lui Sandu Potop şi alţi muncitori au reuşit să economisească materiale în valoare de peste 500.000 lei.

Veşti de pe ogoare

Din cîmpiile dobrogene, din Maramureş, din plaiurile Moldovei, de pretutindeni, sosesc veşti noi despre frumoasele izbînzi pe care le dobîndesc oamenii muncii din sectorul socialist al agriculturii noastre. Să luăm, de pildă, o singură regiune: Baia-Mare. Şi să furnizăm doar cîteva din veşti: In cinstea Congresului partidului, muncitorii de la G.A.S.-Carei şi-au îndeplinit înainte de termen planul anual şi au realizat economii de 1.104.932 lei. Tot ei au livrat statului cu 334% mai multe cereale faţă de plan. Cei de la G.A.S.-Livada, care, în întîmpinarea Congresului, se legaseră să dea peste plan 10 vagoane de fructe, au realizat 12 vagoane! Colectivul gospodăriei de stat Satu-Mare şi-a depăşit planul de însămînţări cu 50 de hectare. Cei de la G.A.S.-Ardud au livrat statului peste plan 548 de grăsuni, iar cei de la G.A.S.-Sighet, 153.420 kg. mere Şi nesfîrşit e şiragul faptelor...

Cinstind Congresul partidului, oamenii muncii din agricultură îşi sporesc necontenit strădania lor de a da poporului muncitor produse alimentare tot mai multe şi mai ieftine.

Darul unităţii

Era mai greu de învăţat pînă acum cîtva timp la şcoala din Murgeni, pentru că localul fiind neîncăpător faţă de numărul elevilor, unele clase ţineau cursuri în altă parte. Intr-o zi însă, copiii aflară că se va începe construcţia celor patru clase noi şi că, în curînd, vor învăţa toţi laolaltă. Unitatea de pionieri a hotărît atunci să dea şi ea o mînă de ajutor constructorilor. Chiar din ziua cînd zidarii au început să toarne betonul la temelia noii construcţii, au sosit şi pionierii. La început, zidarii nu prea ştiau ce să le dea de lucru. Apoi a fost treabă berechet. Copiii au aranjat cărămizile, au început să le urce pe schele şi să le dea la mînă zidarilor. Li s-a încredinţat apoi şi mestecatul mortarului. Unitatea devenise o adevărată brigadă de mici constructori...

Aveau şi un „şef", pe Vîlcu Aurel. Şi vă asigur că era un şef cît se poate de sever şi grijuliu.

In preajma Congresului partidului, cele patru clase au fost gata. Noua aripă a clădirii era frumoasă. Dar brigada nu socotea că munca a luat sfîrşit. Mai erau doar atîtea de făcut! In clase era curat, însă curtea li se părea cam urîtă. Incă puţină muncă, şi curtea era nivelată.

Cu prilejul acesta au aranjat şi straturile unde, la primăvară, vor semăna flori. Apoi şi-au adus aminte şi de livada din fund.

Intr-o dimineaţă, pionierul Ovidiu Ghinea se opri în livadă, în spatele unui plug tras de doi boi şi, în mai puţin de 2 ceasuri, răsturnă brazdele dintre pomi. Apoi vreo cîţiva pionieri curăţară pomii de uscături şi îi văruiră. In mijloc au lăsat o poieniţă, unde va fi „parcul pionierilor".

Totul e gătit ca de sărbătoare la şcoala din Murgeni: clasele cele noi, mari şi luminoase, curtea şi livada. Acesta este darul făcut şcolii de către pionierii din Murgeni, în cinstea Congresului partidului.

Ecaterina CHIRAN

Fapte pionereşti

● *La Casa pionierilor din Bîrlad se poate vizita expoziţia cercului de „Mîini îndemînatice". Aici sînt expuse semne de cărţi, casete, carneţele frumos legate, rame şi alte lucruri lucrate de mîinile harnice ale pionierilor, în cinstea Congresului partidului.*

● *De curînd, la Palatul pionierilor din Timişoara a intrat în funcţiune prima staţie pionierească de radio emisie-recepţie din ţara noastră. Ea a fost construită de un grup de pionieri îndrumaţi de tovarăşul profesor George Potaky. Pînă acum, de la această staţie s-au stabilit legături de prietenie cu staţiile de radio amatori din Uniunea Sovietică, Italia, R. P. Ungară, R. Cehoslovacă, Germania, Austria şi alte ţări.*

55 tone de oţel

Cu emoţie, grupul de pionieri delegaţi ai şcolilor din raionul şi oraşul Reşiţa priveau la macaraua enormă care introducea în cuptorul tineretului fierul strîns de ei. Apoi, fierul topit de căldură începu să clocotească în cuptor. După o clipă de tăcere, hala mare a oţelăriei răsună de cîntecul „Salut voios de pionier!" Cu mîinile deasupra capetelor pionierii salutau turnarea probei.

— Proba e bună, spuse tovarăşul Moraru, şeful brigăzii; şi în oala enormă începură să curgă şuvoaie de oţel.

— Şarja pionierilor a fost turnată. Uraaa! strigă careva dintre muncitori. Intreaga oţelărie răsună de un „ura" puternic, ieşit din piepturile copiilor şi oţelarilor.

Acesta este darul pionierilor reşiţeni, făcut Congresului partidului: 40.000 kg. fier vechi, din care, adăugîndu-se şi ceilalţi compuşi, au ieşit 55 tone lingouri de oţel. Din el se pot face fie 18 prăjini grele de foraj, fie diferite axe pentru 80 camioane, fie 1300 m. şină de cale ferată.

Nufărul roşu

— Un nou film romînesc —

Profesorii sînt îngrijoraţi de situaţia de indisciplină care domneşte în clasa cincea.

Iată cum arată o oră de clasă: unii se uită pe geam, alţii se joacă prin bănci. Din fundul clasei, un copil trage cu praştia în barza împăiată de pe catedră. Lîngă el, se află un băiat voinic cu privirea îndrăzneaţă. Este Ciortanu, personajul principal al filmului „Nufărul Roşu". El nu se împacă de fel cu disciplina şcolară. Colegii lui îl ştiu de frică, îi preţuiesc inteligenţa şi curajul, şi-l socotesc şeful lor.

★

Soseşte în sat comunistul Marin Neagoe, care a fost numit director al gospodăriei piscicole de stat. Impreună cu el vine şi Sanda — fiica lui, elevă în clasa cincea. Sanda se impune încă din prima zi în ochii celorlalţi copii. In şcoală încă nu luase fiinţă organizaţia de pionieri, aşa că Sanda este singura pionieră. Ea le vorbeşte copiilor despre Palatul pionierilor din Bucureşti, şi-i îndeamnă să participe la concursul de ierbare organizat acolo. Sanda îi cîştigă pe copii de partea sa. Ciortan începe să piardă din ce în ce mai mulţi prieteni. Clasa cincea se hotărăşte să culeagă din bălţi nufărul roşu pentru a-l pune în ierbarul care urma să fie trimis la concurs. Circulă multe basme pe seama acestui nufăr la care nu poate ajunge decît un om curajos... Cu ajutorul Sandei şi al lui Ciortanu care dovedeşte totuşi că e un băiat cinstit şi bun, copiii pot să pună în ierbarul lor floarea rară. Dar pînă acolo e o poveste lungă...

Chipurile eroilor filmului îţi rămîn vii în minte. Şi cu deosebire îl îndrăgeşti pe comunistul Marin Neagoe.

Impreună cu ceilalţi membri de partid el reuşeşte să schimbe atitudinea multor vîrstnici şi copii din sat. Datorită lor s-a înfiinţat la Luncani, organizaţia de pionieri, datorită lor încetează dezordinea din gospodăria piscicolă din sat.

Realizarea primului film artistic romînesc despre viaţa copiilor este un măreţ omagiu adus celui de-al doilea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn.

Violeta POPESCU

Noul troleibus romînesc

Cu comuniştii în frunte, muncitorii, tehnicienii şi inginerii din uzinele patriei păşesc către tot mai înalte culmi ale realizărilor tehnice. Zilele acestea, o nouă veste îmbucurătoare ne-a umplut inimile de mîndrie: In cinstea celui de-al II-lea Congres al partidului, un colectiv de la Atelierele Centrale I.T.B. a realizat prototipul troleibusului romînesc pentru tensiunea 750 V. Faptul că această tensiune este egală cu aceea a tramvaielor deschide largi perspective circulaţiei cu troleibuse în capitală şi în alte oraşe. Noul troleibus romînesc, pe care-l vedeţi în fotografie, are o capacitate maximă de 100 pasageri. Deosebit de interesant este faptul că troleibusului i s-a adaptat un motor rapid de tramvai, fabricat în ţară.

150 de ani de la naştera lui

Eftimie Murgu

Prima jumătate a veacului trecut. De la o catedră a liceului Sf. Sava din Bucureşti, un profesor tînăr le vorbea cu înflăcărare elevilor despre dreptate şi adevăr. Cuvintele lui le sorbea cu deosebire un băiat cu plete negre, cu ochii mari, luminoşi. Dascălul cel tînăr era Eftimie Murgu, iar elevul cu plete negre, Nicolae Bălcescu. Nu peste multă vreme, amîndoi, dascăl şi învăţăcel, aveau să ia parte cu tot sufletul, cu toate puterile lor la frămîntările şi zbuciumul anului revoluţionar 1848. Murgu în Transilvania, Bălcescu în Ţara Romînească. Marea luptă a lui Bălcescu, sfîrşitul lui dureros, printre străini, îl cunoaşteţi toţi. Vom merge însă acum pe urmele luptătorului Eftimie Murgu. Cărturar luminat, care înţelesese răul şi nedreptatea orînduirii de atunci, el se ridică cu tărie în apărarea celor năpăstuiţi. In 1840, fiind în Ţara Romînească, el participă împreună cu Bălcescu la o conspiraţie împotriva guvernului marilor boieri şi pentru alcătuirea unei constituţii care să prevadă desfiinţarea privilegiilor moşiereşti, împroprietărirea clăcaşilor şi altele. Este prins însă şi arestat împreună cu Bălcescu. După eliberare, trece în Banat. In 1845 e însă întemniţat din nou, pentru că îndemna ţăranii la răscoală. O dată cu izbucnirea revoluţiei maghiare din 1848 Eftimie Murgu dobîndeşte libertatea.

In fruntea luptătorilor bănăţeni, el se alătură revoluţiei maghiare, împotriva jugului habsburgic. Mintea şi inima lui îi arătaseră adevărul: că poporul romîn îşi va cîştiga libertatea numai prin lupta comună, alături de poporul maghiar, împotriva aceluiaşi duşman care-i apăsa: curtea imperială de la Viena.

Cît de minunat se oglindeşte dragostea fierbinte de popor, setea de dreptate a lui Eftimie Murgu, în aceste cuvinte dintr-o scrisoare adresată, în acel an, lui Bălcescu:

„Eu, frate, să ştii că am plîns de bucurie cînd am luat ştire despre triumful libertăţii în Romînia".

După înfrîngerea revoluţiei, atît în Ţara Romînească cît şi în Transilvania, Eftimie Murgu e arestat şi condamnat la moarte. Mai apoi, pedeapsa i s-a schimbat. El a fost întemniţat.

Libertatea, pe care a visat-o şi a iubit-o atît, s-a făurit abia în zilele noastre, prin lupta celor ce muncesc, sub conducerea comuniştilor. Poporul nostru cinsteşte cu dragoste amintirea luminoasă a înaintaşului revoluţionar Eftimie Murgu, de la naşterea căruia se împlinesc acum 150 de ani.

Vasile MANUCEANU

— Cine s-ar fi gîndit, fetelor, ca Marinela să ia un doi pe pătrarul acesta? a spus la adunarea de analiză a învățăturii pe pătrarul întîi o pionieră. Știm doar cu toate că Marinela e o fată bună...

— Poate că tocmai bizuindu-se pe acest renume n-o fi învățat!? adăugă alta. Atunci cînd a primit primul 2 la istorie și-o fi zis: „Eh, lasă că mă descurc eu! Doar nu-i chiar așa de greu la istorie..."

Iată așa a rămas Marinela cu nota 2 la istorie pe primul pătrar. A plîns ea, au mai mustrat-o și colegele, nota 2 însă nu mai putea fi ștearsă din catalog. Marinelei nu-i mai rămînea decît să învețe mai bine pe al doilea pătrar.

— Fetelor: vă rog să mă ajutați, a spus Marinela Rădulescu colegelor ei din clasa a VII-a. Vreau să învăț, nu vreau să mai primesc 2 și pe acest pătrar.

Intr-una din zile (aveau tocmai despre „Internationala I-a"). Marinela a fost chemată la lecție.

— Da, n-a fost rău răspunsul, i-a zis tovarășa profesoară. Ar trebui totuși să înveți mai bine. Și Marinela a primit atunci un 3.

„Nu-i o notă slabă! si-a spus ea. Dar o pionieră se poate mulțumi cu un 3, cînd în fața întregii clase si-a luat angajamentul să învețe cît mai bine?"

Și zilnic, fără să uite și de celelalte materii, Marinela învăța și învăța la istorie. Lua notițe regulat, sorbea cu atenție fiecare cuvînt al profesoarei... Numai cîteodată cerea ajutorul președintei de detașament, Doina Militaru, sau colegei sale Mihaela Eftimie...

Intreaga clasă aștepta cu nerăbdare ca Marinela să fie scoasă din nou la lecție. Și iată c-a venit și ziua în care Marinela a fost ascultată. A trebuit să vorbească atunci despre „Anul revoluționar 1848".

— Ei, așa da! spuse, la sfîrșit, tovarășa profesoară. De data asta ai răspuns bine, ai nota 4!...

Pînă la încheierea pătrarului doi, mai sînt cîteva zile. Și nimeni din clasa a VII-a de la Școala nr. 152 din București, nu se mai îndoiește că Marinela va trece cu bine clasa.

Șt. ZAIDES

Ionel învață mai bine

La noi în clasa a V-a, a venit la începutul anului un coleg nou, Ion Pavel.

De cum a fost ascultat de tovarășii profesori, a și primit note de 2. Și tot în note de 2 s-a scăldat săptămîni de-a rîndul. Ce se-ntîmpla? In timpul orelor Ionel nu era atent, lecțiile și le scria rar, iar de învățat își amintea doar cîteodată. Nu trecea zi în care tovarășii profesori să nu-i atragă atenția că trebuie să învețe, să muncească mai mult.

De la o vreme, toți tovarășii profesori îl ascultau pe Ionel aproape la fiecare oră. Iar noi, colegii lui, repetam cu el lecțiile în recreații, îl controlam mereu, ca să vedem dacă a învățat sau nu. Și așa, cu chiu cu vai, Ionel a putut trece primul pătrar. Acum însă, în pătrarul II, Ionel are numai note de 4. Sîntem toți foarte bucuroși de progresele ce le-a făcut la învățătură și, mai ales, ne bucură faptul că el învață acum cu drag. In clasa noastră nu mai este nici un copil cu note de 2.

Georgeta COSERU
cl. a-V-a Șc. de 7 ani
comuna Oancea reg. Galați

CONCERT MOZART

In clasa a VI-a „A" de la Șc. de fete de 10 ani nr. 10 din București, sînt multe pioniere cărora le place muzica lui Mozart. Basta Victoria și Stancu Simona interpretează chiar multe din compozițiile marelui muzician.

Cu zile în urmă, pionierele din detașament erau frămîntate de gîndul pregătirii unor acțiuni deosebite pentru Congresul partidului. Cînd, iată că și-au amintit de compozitorul lor preferat și de „artistele" clasei. „Vom prezenta un festival Mozart" au hotărît ele.

PRIMELE INCERCARI

N-a fost însă chiar atît de ușor cum au crezut la început. Au trebuit să repete de zeci de ori aceleași bucăți muzicale, să facă multe exerciții ca să danseze cu grație.

Frămîntarea lor pentru reușita festivalului creștea cu fiecare zi. Erau chiar momente cînd pierdeau nădejdea să poată realiza un festival reușit.

AJUTOARE NEAȘTEPTATE

Erau tocmai în toiul unei repetiții, cînd au intrat în clasă două din fostele pioniere ale școlii. Erau studentele utemiste Nan Florica și Spîrchez Maria. Amintindu-și de anii cînd erau și ele pioniere, veniseră aici în vizită.

Cele două prietene au ajutat colectivul clasei a VI-a A la organizarea festivalului. Și cînd utemiștii te ajută, merge și treaba parcă altfel!

PE SCENA

Inainte de începerea spectacolului, pe scenă și în culise era un dute-vino. Pline de emoție, „artistele" se dichiseau cu atenție. Totul era gata. Și acum... cortina sus!

— Iți doresc succes, i-a spus pionierei Stancu Simona prietena ei cea mai bună, înainte de a ieși pe scenă.

Incurajarea prietenei sale parcă i-a dat aripi Simonei. Ea a dat o interpretare bună „Fanteziei în re minor".

Apoi pioniera Basta Victoria a executat la vioară „Sonata în mi minor" de Mozart. Voia să-i dea acestei bucăți „expresivitate artistică", așa o învățase bunicul ei, care acum era în sală și o asculta. Și bunicul a fost mulțumit de interpretarea pe care Victorita a dat-o acestei piese.

In timpul acesta, în culise, balerinele stăteau nerăbdătoare să le vină rîndul. „Vom reuși oare să dansăm ca la ultima repetiție?" se gîndeau ele. Acum sala este plină cu spectatori adevărați, iar printre ei sînt chiar părinții noștri. Ce bucuroși vor fi dacă vom dansa bine". Curînd, luate de ritmul muzicii, cele două balerine au dansat cu multă grație „Jocul figurinelor de porțelan". Emoția le trecuse, iar ropotul de aplauze izbucnit la sfîrșitul dansului le-a răsplătit munca.

Spectacolul s-a terminat; pionierele se felicită între ele, mulțumesc celor două utemiste pentru ajutorul dat, iar părinții îmbrățișează cu căldură pe micii lor „artiști".

Ceea ce i-a impresionat mai mult pe spectatorii care au asistat la acest festival a fost seriozitatea cu care au muncit pionierele pentru a realiza un program atît de pretențios (ca de pildă: Sonata nr. 1 în do major; Probă de concert; Bim-bim

pe aria „Jocul clopoțeilor" din opera „Flautul Fermecat" și altele).

F. DUMITRU

45+45+45...=2!

— FOILETON —

Să nu vă închipuiți acum că sînt chiar atît de nepriceput în aritmetică încît n-aș fi în stare să fac o socoteală ca lumea! Vă asigur însă că în adunarea de mai sus nu s-a strecurat nici cea mai mică greșeală. De nu mă credeți, puteți să-l întrebați și pe Zdup, cățelul meu. O noapte întreagă a stat Zdup și a tot verificat socoteala asta; și zău dac-a găsit ceva care să nu fie la locul său! Dacă nici așa nu mă credeți, atunci ascultați ce vă povestesc...

Bostan Aurel se plictisea grozav în ora aceea. Stătea dus pe gînduri, frămîntindu-se să găsească ceva cu care să se distreze. Se vedea însă că în minte nu-i venea nici o „idee". Ei, dac-ar avea și el un cap ca Bistriceanu! Lui Bistriceanu îi trec prin minte tot felul de idei. Cu vreo cîteva săptămîni în urmă, de pildă, Bistriceanu a intrat în clasă șchiopătînd și văitîndu-se grozav.

— Ce-i cu tine, Bistriceanule? îl întrebară băieții. Cine te-a „aranjat așa"?

— E de rău cu mine, băieți! răspunse Bistriceanu, arătîndu-le un picior bandajat. Am făcut o infecție, dată naibii, zău așa! Doctorul mi-a zis să stau în pat o săptămînă, ca să se „liniștească". Apoi o să-mi facă operație, dar știți, o operație foarte grea.

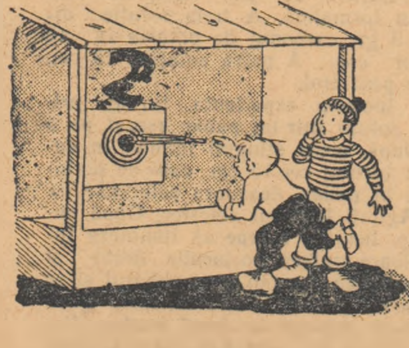
Băieții rămaseră înmărmuriți. La orice s-ar fi putut aștepta, dar la o astfel de nenorocire, nu!

— Așa că, mai adăugă Bistriceanu ieșind din clasă, motivați-mi absențele.

Și uite așa și-a făcut rost Bistriceanu de o săptămînă liberă, ca să poată citi în voie „20.000 de leghe sub mări". Căci la urma urmei, el n-a avut la picior decît un biet furuncul.

Ei, da, lui Bistriceanu îi vin întotdeauna idei, dar el, Bostan, n-ar putea născoci una mai de soi. Uite, acum el se plictisește!... Ce-ar putea face oare? Să deseneze? Nu, că asta e „specialitatea" lui Avram Alexandru! Să construiască avioane din hîrtie? Parcă asta-i mare scofală! Faci un avion și pe urmă iar te plictisești. Atunci ce să faci?

Privi spre colegul său de bancă, Pintea Dan. Acesta rupsese o foaie de hîrtie și desena pe ea niște cercuri.

— Ei, ia te uită! îl fulgeră un gînd pe Bostan. Știu ce să fac!

Scoase caietul de teme și rupse din mijloc o foaie. Cu compasul, desenă pe foaie mai multe cercuri concentrice. Acum, foaia arăta exact ca o țintă din acelea, de tir.

— Dane, îl trase el de mînecă pe Pintea, după ce termină de desenat, hai să facem un concurs. Tragem cu compasul, uite așa!

Și apucînd compasul de partea de sus, îl aruncă în ținta așezată pe bancă.

— Vezi? am nimerit în 5! Dar asta e așa, de încercare, ca să-ți arăt numai. Acum începem serios. Eu trag de cinci ori și tu de cinci ori. Vrei?

In clasă copiii erau absorbiți de explicațiile profesoarei, despre pompe.

...Cînd soneria a anunțat sfîrșitul orei, concursul nu se terminase încă. A continuat în ora următoare și încă în multe altele. Intre timp, Bostan a realizat un punctaj foarte bun. Numai că adevăratul rezultat nu s-a dat pe foaia de tir ci în... catalog. Bostan a căpătat multe doiuri!

Și uite așa am ajuns eu, dragii mei, la socoteala pe care v-am arătat-o în titlu. Am adunat la un loc toate minutele din acele ore de clasă în care Bostan „trăgea la tir". Dar oricum am sucit eu socoteala asta, oricum am învîrtit-o, n-am reușit să obțin decît un singur rezultat: 2, 2 și iarăși 2! Sînt notele pe care le capătă Bostan Aurel din clasa a VI-a A, de la Școala medie nr. 1, băieți, din Oradea.

GHEORGHITA REPORTERUL

Din largul inimii...

Salut pionieresc, fierbinte,
Din largul inimii cules,
Partidului noi îi aducem
La cel de-al doilea Congres.

In muncă și în disciplină,
Pe drumul nostru luminos,
Căuta-vom veșnic să fim primii
Și țării noastre de folos.

De-i viața noastră bucurie
Și traiul nostru înflorit,
Iți mulțumim din inimi ție,
Mărețul nostru drag Partid!

Viorica CERNEAVSCHI
cl. a VII-a D
Șc. de 7 ani Gura Humorului

Moș Gerilă va veni

Zilele trec parcă-n zbor
Anul nou e-aproape
Moș Gerilă va veni
Multe daruri, bucurii
Va aduce la copii
Dragul nostru oaspe.

Moș Gerilă, călător
In a noastră țară,
Va veni cu sacul plin.
Poposind la geamul meu,
Daruri voi primi și eu.
Il aștept nerăbdător,
In fiece seară.

Otto KOCHLER
Școala Germană mixtă, de 7 ani
București

In curînd, vacanţa...

PE DEALUL MÎNTULESEI

— La o parte! La o parteee! stră-bate un glas subţire din hărmălaia ce se aude sus, pe dealul Mîntuleasa.

— Hai-tu-Mircea! Hai tu-Mir-cea! scandează apoi glasurile. Tălpigile bine lustruite ale săniilor, lunecă de minune pe zăpada asprită de ger.

Cîteva sănii s-au răsturnat. Cei din jur fac mare haz. Chiar dacă n-au cîş-tigat la concurs, băieţii din clasa a III-a şi a IV-a nu vor uita aşa uşor acea zi de vacanţă petrecută vesel în aer liber.

Cei „mari" din clasa a VI-a şi a VII-a de-abia aşteaptă să patineze.

— Patine avem, dar unde vom pa-tina? Pe lac?...

— Nuuuu! E prea departe, îl între-rupe Cornel Andreescu din clasa a VI-a pe preşedintele detaşamentului său. Şi-apoi nici nu-i bună gheaţa a-colo. Toţi au întors capul spre el.

— Păi unde în altă parte?

— Ce-ar fi să ne facem chiar la şcoală un teren de patinaj? îşi urmă Cornel gîndul.

— Bună idee, aprobăm! Dar... Dis-cuţia abia după aceea se aprinse. Unii susţineau să facă patinoarul în curtea şcolii, alţii pe terenul de bas-chet. Cornel însă găsi şi de data aceas-ta rezolvarea cea mai bună.

— Tatăl meu se pricepe la aşa ceva. Am să-l rog să ne ajute el.

După cît se pare, vacanţa va fi ve-selă pentru pionierii unităţii nr. 16 din Craiova. Ei şi-au mai propus multe lucruri frumoase...

Biblioteca cu cele 300 de volume, îşi aşteaptă cu nerăbdare cititorii. Pionie-rii şi-au mai trecut în plan să meargă în grup mare la cinematograf, să se întîlnească cu pionierii din Caracal şi să joace şah cu ei. Pe lîngă aceasta, colectivul de conducere a mai pregătit o surpriză: într-una din zile, pionierii unităţii vor face o excursie pe dealul Bucăvăţ iar acolo vor învăţa un joc in-teresant.

Colectivul de conducere s-a îngrijit din timp ca programul fiecărei zile de vacanţă să fie plăcut şi vesel.

De aceea, întreaga unitate aşteaptă cu nerăbdare să sosească vacanţa.

Stela JUCAN

Să organizăm un concurs de săniuţe

In timpul iernii, săniuşul este una din cele mai plăcute distracţii. Dar ca să te dai cu săniuţa aşa singur, nu e în-totdeauna plăcut. Intrecerea dă mai mult farmec jocului. Dacă vreţi deci să vă distraţi cu adevărat, haideţi să or-ganizăm un concurs de săniuţe.

Locul concursurilor este de obicei pe deal, dar ce facem acolo unde nu exis-tă? Desigur, nu renunţăm la concurs. La urma urmei ne putem face şi sin-guri un derdeluş. Cum? Unde? Foarte simplu: în curtea şcolii sau pe terenul de sport. Vom începe prin a aduce bulgări mari de zăpadă pe care-i vom sprijini de un obstacol (peretele unei clădiri, un gard sau un pom), formînd în felul acesta un derdeluş de 3-4 m. înălţime, cu o pantă de 10-20 m. (după posibilităţi). Apoi udăm zăpada, o lă-săm să îngheţe şi derdeluşul e gata (fig. 1).

Fig. 1

Dar pentru ca la concurs să poată participa un număr cît mai mare de pionieri, e bine să se amenajeze mai multe piste. Una poate fi mai puţin în-clinată şi fără obstacole; alta, dimpo-trivă, va avea obstacole hopuri, vira-je.

Nu vom uita desigur să alegem un juriu care trebuie să stabilească din timp toate normele concursului, ce ob-stacole vor fi puse în calea concuren-ţilor, timpul în care trebuie străbătută distanţa, punctajul, etc.

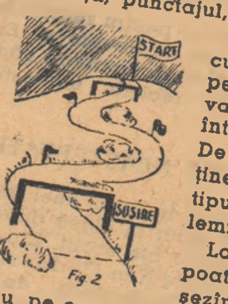

Fig 2

Participanţii la con-curs vor fi repartizaţi pe vîrste, iar juriul va fixa normele de întrecere pe vîrste. De asemenea, se va ţine seama şi de tipul de săniuţe (din lemn, din ţeavă, etc.).

La concurs, sania poate fi condusă fie şezînd, fie pe burtă sau pe-o parte. In timpul unei curse cu obstacole, participanţii au de învins diferite piedici: porţi de diferite înăl-ţimi, grămezi de zăpadă (printre care trebuie să treci în zig-zag) sau luarea din mers a fanioanelor sau a unei şep-ci atîrnate într-un băţ. (fig. 2).

Locul de plecare şi cel de sosire sînt marcate de fanioane de diferite cu-lori. Bine înţeles, nu trebuie să ne lip-sească nici arbitrii şi cronometrorii.

La un concurs astfel organizat, par-ticipă cu plăcere mulţi pionieri, şi si-gur că se vor distra foarte bine!

Meşterul Ştie Tot

Pomul de Anul Nou: un brad frumos, împodo-bit cu tot felul de jucării, globuri lucitoare, steluţe multe scînteietoare, şi focuri care smulg admi-raţia tuturor.

Dar cum se pot oare pregăti astfel de surprize? Iată cîteva sfaturi:

FOCURI BENGALE

Foc galben: Amestecaţi 6 părţi (luate nu ca volum, ci în greutate) de clorat de potasiu, 1,6 părţi sulf şi 3 părţi sodă de rufe.

Foc verde: 4 părţi clorat de po-tasiu, 4 părţi nitrat de bariu şi 3 părţi sulf.

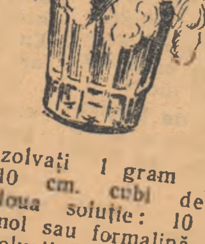
Foc roşu: 7 părţi clorat de potasiu, 22 părţi sulf, 2 părţi cărbune de lemn, 64 părţi azotat de stronţiu.

Foc albastru: 25 părţi clorat de pota-siu, 4 părţi sulf, 3 părţi alaun (încălzit în eprubetă, ca să-şi piardă apa) şi tot 3 părţi de carbonat de cupru.

Amestecaţi toate aceste substanţe cu o pană de pasăre, pentru a vă feri de ex-plozii. Tot pentru acest lucru trebuie fo-losite cantităţi cît mai mici!

Luaţi cîte un gram din fiecare amestec şi aprindeţi-l imediat pe o tablă de plumb.

APA LUMINOASA

Aţi văzut vreodată un lichid obişnuit ca „apa", care să lumine-ze? Dacă vreţi să ve-deţi „apă luminoasă" faceţi următoarea ex-perienţă: pregătiţi di-nainte 4 lichide în 4 vase diferite sau epru-bete.

Prima soluţie: di-zolvaţi 1 gram praf de pirogalol în 10 cm. cubi de apă distilată. A doua soluţie: 10 cm. cubi de for-mol sau formalină. A treia soluţie: di-zolvaţi 5 gr. carbonat de potasiu în 10 cm. cubi apă. A patra soluţie: 15 cm. cubi de perhidrol.

Cînd începeţi experienţa, turnaţi pri-mele 3 soluţii într-un pahar aşezat pe o tavă. După aceea stingeţi lumina în ca-meră şi turnaţi cei 15 cm. cubi de perhi-drol tot în pahar, deasupra celorlalte li-chide. Agitaţi întregul amestec. După pu-ţin timp, lichidul începe să lumineze în-tr-o culoare galben portocalie, fierbe şi se înspumează. Agitaţi uşor paharul şi se va revărsa o spumă strălucitoare. Dacă împrăştiaţi lichidul în jurul vostru, fie-care picătură din cele care cad este stră-lucitoare, iar întregul şuvoi de apă lumi-noasă dă o jerbă de lumină.

IN ŢARA BASMELOR

Multă vreme, după întîmplarea pe care am să v-o povestesc, n-am reuşit să mă dumiresc. Ştiu doar că am împins portiţa Şcolii mixte nr. 8 din Oraşul Stalin, cu gînd să intru în curte. O curte obişnuită, ca toate curţile... cînd colo!...

Priveam cu uimire un brad frumos, îm-podobit, plin cu fel de fel de jucării. Bra-dul era luminat cu becuri de toate culo-rile...

Intorcîndu-mă, am văzut un cap, cu un nas mare, tare caraghios, care mă privea batjocoritor. Capul era montat pe un soclu de zăpadă, care, la rîndul său, era înveşmîntat destul de caraghios.

— Ce mă priveşti aşa curios? — vorbi căpăţîna, fără ca ceva de pe faţa-i să se clintească — sîntem doar o mulţime. Ia priveşte!

Intr-adevăr, bradul era înconjurat de chipuri asemănătoare care de care mai năzdrăvane. Iată un chip cu un nas lung şi roşu ca un ardei, altul cu urechi mari, clăpăuge...

— Fii bine venit la noi, în ţara basme-lor, îmi urară ele în cor.

...Şi, ca la un semnal, o ceată veselă se revărsă, venind parcă de pretutindeni.

— Eu sînt Scufiţa Roşie — mi se pre-zentă o fetiţă — şi fac, cum s-ar zice, „onorurile" casei. Iat-o şi pe Albă ca Ză-pada, buna mea prietenă. Să ţi-i prezint şi pe pitici.

— Multe am mai suferit de pe urma spînului — povestea Harap Alb, unor măşti ce-l înconjuraseră — şi asta numai pentru că nu mi-am ascultat tatăl.

S-au prins apoi cu toţii într-o horă ve-selă. Lupul dansa alături de Scufiţa Ro-şie, căpcăunul îi zicea o bătută cu Ileana Cosînzeana, iar Moş Gerilă, lîngă traista lui cu jucării, tropăia bătrîneşte cînd pe un picior, cînd pe altul.

Apoi ne-am urcat într-un tren... de să-niuţe, care în loc de locomotivă era tras de patinatori, şi tot alaiul ăsta nemaipo-menit a pornit la drum...

Basm să fie?... Sau am visat! Se pot întîmpla asemenea lucruri? Ba bine că nu. Tot ce v-am povestit aici se va petre-ce aevea în vacanţă, la carnavalul pe zăpadă pe care-l pregătesc pionierii de la Şcoala mixtă nr. 8 din Oraşul Stalin... Dacă nu credeţi, mergeţi şi voi la carna-valul lor!

Al. MIHU

Carnet SPORTIV

Să mai spună cineva că în fotbal tehnica e mai impor-tantă decît pregătirea fi-zică! Nu-i adevărat: a-mîndouă sînt la fel de în-semnate! Cea mai bună dovadă o constituie meciul din finala Cupei R.P.R. la fotbal, în care C.C.A. a în-vins Progresul Oradea cu 6-3, înscriind 3 puncte în prelungiri, deoarece în minu-tul 90 scorul era de 3-3! In înfrîngerea orădenilor cel mai greu a tras în balanţă faptul c-au fost mult mai iute prinşi de oboseală de-cît militarii!

Am citit „Regulamentul Spartachiadei de iarnă a Ti-neretului". Competiţia se desfăşoară între 15 dec. 1955-31 martie 1956, cuprin-zînd schi, şah, tenis de masă, trîntă, patinaj, săniuţe, gim-nastică. Participă tinerii de la 14 ani în sus iar la săniu-ţe, cei de la 12 ani în sus. Deci, la săniuţe pot partici-pa şi eu! Dacă particip eu, de ce n-aţi participa şi voi? Doar nu-i o filosofie să te dai cu sania! Cum? Zice cine-va că, dimpotrivă, şi la să-niuş trebuie o anumită dibă-cie? Atunci, să vă văd!

Agenţia de presă TASS a transmis din Paris: In sala Pierre de Coubertin s-a des-făşurat la 17 decembrie în-tîlnirea dintre echipele repre-zentative de lupte clasice ale Uniunii Sovietice şi Franţei.

Luptătorii sovietici au de-monstrat o înaltă măiestrie obţinînd victoria cu 10—0.

Uneori, se joacă un ase-menea fotbal în Apus, că pînă şi mingea se înroşeşte de ruşine! De pildă, nu de mult, reprezentativa Austri-ei a jucat la Wrexham cu echipa naţională a Ţării Ga-lilor (Walles). Scorul a fost de 2-1 pentru austrieci.

Dar, în timpul meciului, doi jucători austrieci au fost loviţi grav şi în mod voit de către jucătorii echipei gazde. La rîndul lor, oaspeţii au rănit pe unul dintre adver-sari. Meciul a fost calificat drept cel mai brutal joc al anului în fotbalul european.

Echipa noastră naţională de volei a sosit în ziua de 20 decembrie la Pekin. Ea va juca acolo în compania unora dintre cele mai pu-ternice echipe chineze. Ju-cătorii echipei vor avea în timpul acesta şi minunatul prilej de a cunoaşte multe dintre neasemuitele frumu-seţi ale Chinei. In ultima vreme, sportivii noştri frun-taşi au făcut multe depla-sări peste hotare strîngînd astfel legăturile de prietenie dintre ţara noastră şi alte popoare.

Redacţia şi administraţia Bucureşti Piaţa Scînteii, tel. 7.61.00. 7.60.10 Abonamentele se fac la toate OFICIILE POSTALE şi SECŢIILE RAIONALE DE DIFUZARE A PRESEI.
Taxa plătită în numerar conform aprobării Dir. Gen. P.T.T. 100.114 Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii, „I. V. Stalin". SIAS — 3452 — 52